

פרשת הריגול בקאהיר תטיל צל נוסף על יחסי ישראל וברית המועצות. בעוד שמצד אחד תישמע הטענה כי ברית המועצות עזרה לגילוי הרשת, יחזרו המצרים על הודעתם שהרשת הישראלית פעלה, כביכול, תוך שיתוף פעולה עם גופי מודיעין מערביים אנטי-סובייטיים ואף עם ארגוני מחתרת של מהגרים רוסיים לבנים, ביניהם ארגונים פאשיסטיים אנטישמיים. צפה גם לסענת כי הרוסים מסרו את ידיעותיהם למצרים כדי להתנקם בישראל על שיתוף פעולה זה עם הגופים האנטי-סובייטיים.

מבקר המדינה יגרום לבירור מחדש של השימוש ברכב צבאי למטרות פרטיות. המבקר גילה כי קצינים רבים משתמשים ברכב ובדלק צבאי לצרכיהם הפרטיים, בניגוד להוראות המסכסל. מקרים אלו, שהועברו לדיעת המשטרה הצבאית, עשויים לגרום לבירור משפטי נגד האשמים.

סערה חדשה תקום בתנועת החרות מסביב שאלת יחס המפלגה לסחורות גרמניות. חלק מעסקני התנועה ידרשו ממנהיג תנועת החרות, מנחם בגין, לחקור מדוע הדפים יומון המפלגה ב'ו למאי מודעה של חברת מכונות ההקלטה הגרמנית גרונדיג.

ועדת הביקורת של ההסתדרות תדון מחדש בתלונות על שחיתות בהנהלת מוסד "משען". הפקיד המתלונן, אברהם בורש'טיין, הגיש לוועדת הביקורת מסמכים מפורטים הקשורים בהאשמותיו, וחלק מחברי הוועדה הבטיחו לעורר את השאלה מחדש.

המחירות לוועדה המרכזת של מפא"י במחוז תל-אביב יתקיימו ללא מאבק פנימי. כבר עתה ברור כי 10 מתוך 11 חברי הוועדה יהיו אנשי הגוש. המקום ה-11 יישמר למאיר בראלי, נציג הצעירים, האהוד במידת-מה גם על יריבו, ראשי-הגוש שרגא נצר.

● קיום גורמים שונים בשכבות הגבוהות של האטמוספירה, המונעים חדירת אויר קר לישראל.
● שקע בארומטרי, (כלומר: שטח סגור שמסביבו קיים קו שההילחץ ואשר במרכזו לחץ-האוויר נמוך יותר) שנע בכיוון לישראל ומשך אליו אויר יבש ממדברי מדינות-ערב.
● למולה הרע של ישראל התמוזנו שני סוגי השרב הללו, הידועים היטב בארץ, פקדו אותה במשך שבעה ימים וגרמו לטמפרטורות ממוצעות של 38—37 מעלות חום בכל איזורי הארץ.
● הסביר השבוע רוזנן, במבטאו הגרמני ה' מובהק, לכתב העולם הזה: "היחידים שיכלו להתנחם היו תושבי אילת, כיוון שבגלל ה' סוג השני של השרב, זרם אויר מכיוון ים' סוף אל השקע הברומטרי ליד חופי הים' התיכון".

התוצאה: בפעם הראשונה יכלו אנשי העיר הדרומית, קורבנותיו של השרב ביתר ימי השנה, להיות מטמפרטורה נמוכה יותר, שעה שתושבי באר-שבע ותל-אביב סבלו מחום הנע מסביב ל-40 מעלות.

עתונות

אלימלך והזאב

הידיעה הסנציונית התפרסמה בהבלטה מיוחדת, במסגרת, בעמוד האחרון של חרות, "מאת סופר חרות א. הרשקוביץ":
לפני שנה קלה הסתובב ליד זאב, כאשר ישבתי עם ידידתי על שפת הירקון — טיפר אמש בהתרגשות לסופרנו צעיר תל-אביבי בן 22. הצעיר עם ידידתו מיהרו להסי' תלך מהמקום, והצליחו להתחמק מן הזאב. בשיחה עם סופרנו מסר הצעיר א. ע., סטודנט באוניברסיטה העברית בירושלים, אשר ביקש להקפיד על עילום שמו, את הפרטים הבאים: "ישבנו על שפת הירקון, בקרבת הגשר החדש, כאשר לפתע שמענו רישרוש בין השיחים. מיד הארתי בקטנוע, שהיה אחי, לכיוון הדמות החשודה, ולי' הפתעתי נוכחתי כי זאב עומד בקרבתו.
מיד הודעתי לידידתי כי עלינו להסתלק מהמקום, כי דמות חשודה מסתובבת פה. לא רציתי לומר לה כי נדמה לי שהדמות היא זאב. חששתי שמה היא תפתח בצעקות ותאבד את עשתונותיה. מיד הודענו על כך למשטרה, שיצאה למקום לסרוק את השטח, טיים הצעיר את סיפורו הדומטי.

בשיחה עם סופרנו מסר ד"ר אריה לויס, אחד ממנהלי גן-החיית בתל-אביב, כי יכול בהחלט להיות שהגיע זאב לטביבות תל-אביב אף מהגליל החזק. לשאלת סופרנו אמר ד"ר לויס כי מגן-החיית בתל-אביב לא ברח זאב. מעולם לא טרח עתונאי פחות כדי להגיע אל מודיע. כי המודיע, שמסר את הידיעה לכתב-החרות א(לימלך) הרשקוביץ, לא היה אלא אלימלך הרשקוביץ. מסעמי גניעות כינה עצמו בשם א. ע. — ראשי-התכיות של אלימלך ועיתודה, שם החברה עמה בילה באותו ערב על שפת-הירקון.

אם החליף הרשקוביץ הצעיר (22) כלב רגיל בזאב טורף, אי-אפשר היה לבוא אליו בטענות. אמנם, בעלי תעודת-בגרות ביש' ראל מצויידים בידיעה מינימלית בזואולוגיה. אולם הרשקוביץ, שנידון בשעתו לקנס של 10 ל"י בקשר עם שעורייית תעודות-הבגרות הכוזבות של בית-הספר מונטיפיורי, ולא היה בעל תעודה בעלת-תוקף, היה פסור מחובה זו.

חרה

שעוריה מס' 2

עירית חרה מצאה השבוע את עצמה ב' מרכזה של שעוריה כספית חדשה. שש שנים אחרי שראש העיר הקודם, דוד ברמן, וגוברו אריה קראוס, נמצאו מעורבים בפרש של מעילות — חיסנו מבקרי משרד-הפנים ומבקר המדינה מחדש בספריה של העיריה. הפעם עמדו במרכז התחקירות גובר העיריה ראובן גורדובצ'יק והיועץ הפיננסי מנחם נחליאלי.

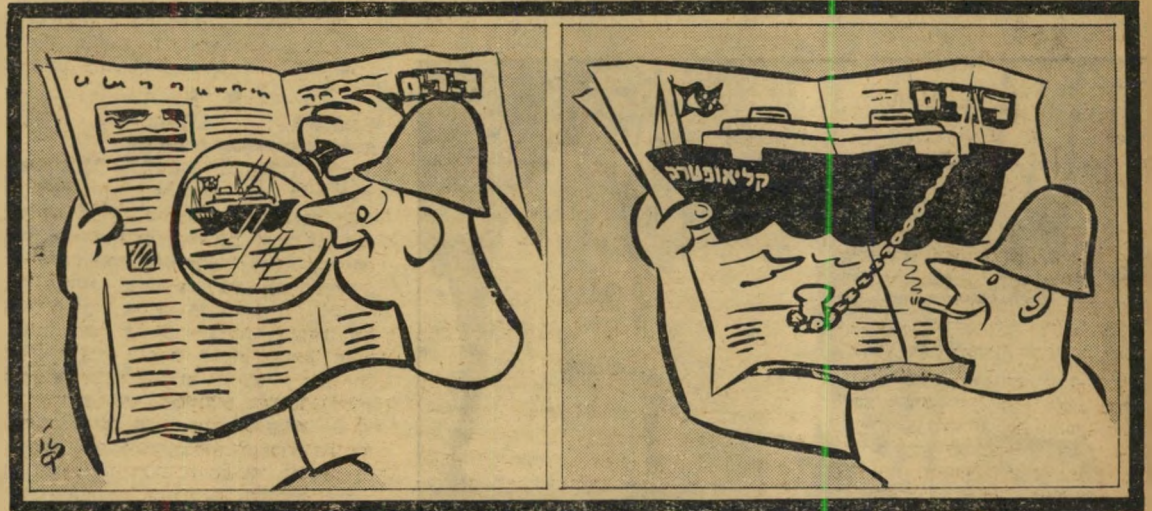
גורדובצ'יק (40) נתמנה כגזבר עם סילוקו של קראוס. למרבית אסונו לא הצליח לקשור יחסים ידידותיים עם עובדי מחלקת החשבונות, ובמיוחד עם מנהל החשבונות הראשי בעיריה, יוסף שיינברג. היחסים היו כה גרועים עד שהנהלת העיריה היתה נאלצת למצוא להם מתחן. המתחן: נחליאלי. נחליאלי, בן למשפחה חיפאית ענמה, עלה בסולם המנגנון הודות לקשריו בשורות הפועל המזרחי. כשמשרד-הפנים היה לרא

(המשך מעמוד 6)
השמועה בשיחות טלפוניות, ומנהלי משרדים הרשו לעצמם בדיחה קלילה על נושא זה. היתה זו, לרוב, רכילות שמתוך טוב-לב; רכילות אנשים שמחים להעביר ידיעה עליונה. **מי המציאות.** אך לא רק בכרם האוצר הפגיע נפלה השלכת. אש הרכילות שאחזה באשכול אחזה גם באסתר רוקח, אלמנתו נאחזה-הופעה של שר-הפנים לשעבר, ישראל רוקח. ידידים משותפים נזכרו ביחסיה-החובה ההדדיים שהיו קיימים בין משפחות אשכול ורוקח, גם בחייהם של ישראל רוקח ואלי' שבע אשכול.

היה בכך משום פגם של חוסר-טעם, ש' השמועות הופצו על-ידי אנשים שהתאלמנו זה מקרוב. אך הפגם לא היה מחסום בפני הלהבה המכרסמת. לשם כך היתה דרושה פעולה ישירה יותר, פעולת כיבו.

היא באה מצידה של הגברת רוקח. כאשר נתבקשה השבוע על-ידי עתונאי להגיב על השמועות העוברות מפה לאוזן, השיבה בקול מוועז: "אינני יודעת מי מפיץ שמועות אלה ומי מעוניין בהפצתן. לא רק שאיני מוכנה לענות עליהן, אלא שאיני מוכנה לשמוע אותן!"

אלא שכדרכן של תבערות, גם אש זו לא כובתה לגמרי מהתות מי המציאות. ח"כים וידידים המשיכו להפיץ את הידיעה, כאילו

קליאופטרה בחדשות: ביום הכרזת השביתה וביום סיומה

לא ידעו כי בזאת נתנו יד למסע חסר התחשבות ברגשות הגבר והאשה הנפגעים.

אקלים

הבחורים כבר יבשים

גבר שחום נכנס השבוע למגרש הכדורגל בפתח-תקעה, כשהוא נושא מכשירים רפוי' איים חדשים. במשך מחצית השעה בדק את מצב בריאותם של מילואי מכבי פתח-תקעה והפועל רמת-גן, שהתכוננו לתחרות כדורגל. שעה וחצי לאחר מכן בדק הרופא בשנית את 22 השחקנים: בממוצע איבד כל שחקן במשך המשחק השרבי, האיטי למדי, שניים וחצי קילו ממשקלו. הרופא, ד"ר עזרא זוהר, לא היה יכול להתאפק: "הבחורים כבר יבשים לגמרי", העיר.

לד"ר זוהר (רופא-השנה של העולם הזה) היתה סיבה טובה להיות מופתע: הרופא ה' צבאי, שהתפרסם בזכות מחקר מדעי-אקלימי על תגובותיהם הגופניות של חיילים בשעת מאמץ פיסי, לא העלה על דעתו שהשרב עשוי להתיש את גופות השחקנים במידה רבה כלכך.

הרופא, שתוצאות מחקרו איבד פורסמו עדיין, לא היה היחיד שהופתע מן השרב. אותה שעה ישב ידיו ועוררו בעבודתו המחקר, מנהל תחנות החיזוי נפתלי רוזנן (59), במשרדו הצנוע בתל-אביב, קיבל דו"חות שטפים על ההמסקין. אשך גילו כי היה זה השרב הארוך ביותר מאז שנת 1935. **נחמה לאילת.** רוזנן, העוסק בעבודה מסרולוגית כ-27 שנים, ידע את סיבת ה' תופעה: השרב היה מורכב משני גורמים:

● לפי הערכה זוהרה, איבד השבוע כל כדורגלן שהשתתף בתחרות בין מכבי ת"א והפועל פ"ת, ארבעה קילוגרם נזולים.
● מושג ערבי-קופטי, המציין את המספר 50 והקובע כי השרב תדיר ביותר ב-50 ה' ימים שבין פסח לחג-השבועות, בדת הנוצרים.

● חברת התחבורה, "אגד" עשויה להגיש תביעת פיצויים בסך 4000 לירות נגד במאי, "אכסדורס", אוטו פרמינג'ר. לדברי אנשי אגד בחיפה, נהג האחראי להסעות מטעם מפיקי הסרט, ללא רשיון, אוטובוס של אגד, התנגס וגרם נזק למכונית.

● "שלוש ידיים לפוקר" יהיה שמו של מחזה ישראלי חדש, פרי-עטו של המחזאי החיפאי יואל ניר. המחזה יכל שורה של סצנות מ'יוגור', העשויה לגרום ליוכחים רבים מסביב להצגתו האפשרית בתיאטרונים.

● 2500 צ"כים בלבד ישתתפו בכחירות הפנימיות לוועידת מפלגתם בתל-אביב. סיעת הצעירים תהיה הסיעה המגובשת ביותר במפלגה, תנהל מאבק חריף נגד קבוצת חיים לבנון, הנתמך על-ידי הח"כ הציוני-כללי, יוסף סרלין. אנשי לבנון יציגו את הצעירים ככלתי-אחראיים, יטענו כי השתתפות הצעירים בבחירות ראויה לגיחוך. הסיבה: את הרכב רשימתם לבחירות קבעו הצעירים בעזרת הגרלה שנערכה בינס. לבין עצמם.

● שורת טענות חדשות תושמע נגד שמואל גפ, החשוד בהעלמת מיליון לירות ממס'הכנסה. לדברי סוחרים ידועים ניצל גם, שהיה אף מנהל בנק אוצר המעמד הבינוני, את מוסדות הבנק לטובת חברתו הפרטית.

● "באלט וורדים" ישראלי יזכה בקרוב למירסום נרחב. שערויה של אורגיות מיניות, בהשתתפות עסקנים דתיים מקומיים, חברי מפלגה אופוזיציונית, תשמש מכשיר נוסף לנגוח בו באופוזיציה הימנית.

● סרטים צפון-אפריקאיים יוצגו בקרוב בישראל. עולים מסר' ניס ומאליג'יה הביאו עמם כמה סרטים מארצות מולדתם. הסרטים דוברי הער' בית י'שמשו כתחליף לסרטים המצריים דוברי הערבית, שהצגתם נאסרה לאחרונה כליל. הסרט הראשון שיוצג יהיה סרט סוניסי על תעלולי ג'ורה — דמות פולק' לוריסטית הדומה להרשלה היהודי.

● שוער הפעל חיפה מישל פורטל יעזוב את הארץ. פורטל, שהוא המוממד העיקרי לרשת את מקומו של שוער נבחרת ישראל, עומד להצ'

טרף לרשימת הכדורגלנים הישראליים מההגרים מהארץ, ישחק בקבוצה צרפתית מפורסמת.